

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Α΄ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ ΙΣΤΟΡΙΑ / ΒΙΒΛΙΟ Γ΄

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 75 ΚΕΙΜΕΝΟ	ΚΕΦΑΛΑΙΟ 75 ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
§ 1-2 Τῇ δὲ ἐπιγιγνομένη ἡμέρᾳ Νικόστρατος ὁ Διειτρέφους Ἀθηναίων στρατηγὸς παραγίγνεται βοηθῶν ἐκ Ναυπάκτου δῶδεκα ναυσὶ καὶ Μεσσηνίων πεντακοσίοις ὀπλίταις· ξύμβασίν τε ἔπρασσε καὶ πείθει ὥστε συγχωρῆσαι ἀλλήλοις δέκα μὲν ἄνδρας τοὺς αἰσιωτάτους κρίναι, οἳ οὐκέτι ἔμειναν, τοὺς δ' ἄλλους οἰκεῖν σπονδὰς πρὸς ἀλλήλους ποιησαμένους καὶ πρὸς Ἀθηναίους, ὥστε τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους νομίζειν. Καὶ ὁ μὲν ταῦτα πράξας ἔμελλεν ἀποπλεύσεσθαι· οἳ δὲ τοῦ δήμου προστάται πείθουσιν αὐτὸν πέντε μὲν ναῦς τῶν αὐτοῦ σφίσι καταλιπεῖν, ὅπως ἦσσόν τι ἐν κινήσει ὥσιν οἱ ἐναντίοι, ἴσας δὲ αὐτοῖ πληρώσαντες ἐκ σφῶν αὐτῶν συμπέμψειν. § 3-4-5 Καὶ ὁ μὲν ξυνεχώρησεν, οἳ δὲ τοὺς ἐχθροὺς κατέλεγον ἐς τὰς ναῦς. Δεῖσαντες δὲ ἐκεῖνοι μὴ ἐς τὰς Ἀθήνας ἀποπεμφθῶσι καθίζουσιν ἐς τὸ τῶν Διοσκόρων ἱερόν. Νικόστρατος δὲ αὐτοὺς ἀνίστη τε καὶ παρεμυθεῖτο. Ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν, ὁ δῆμος ὀπλισθεὶς ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ, ὡς οὐδὲν αὐτῶν ὑγιὲς διανοομένων τῇ τοῦ μὴ συμπελεῖν ἀπιστίᾳ, τὰ τε ὅπλα αὐτῶν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἔλαβε καὶ αὐτῶν τινὰς οἷς ἐπέτυχον, εἰ μὴ Νικόστρατος ἐκώλυσε, διέφθειραν ἅν. Ὅρωντες δὲ οἱ ἄλλοι τὰ γιγνόμενα καθίζουσιν ἐς τὸ Ἥραιον ἰκέται καὶ γίνονται οὐκ ἐλάσσους τετρακοσίων. Ὁ δὲ δῆμος δεῖσας μὴ τι νεωτερίσωσιν ἀνίστησιν τε αὐτοὺς πείσας καὶ διακομίζει ἐς τὴν πρὸ τοῦ Ἥραιου νῆσον, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐκεῖσε αὐτοῖς διεπέμπετο.	§ 1-2 Τῇ ἐπόμενῃ μέρᾳ ὁ Νικόστρατος, ὁ γιὸς τοῦ Διειτρέφη, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, καταφθάνει ἀπὸ τῆς Ναυπάκτου μετὰ βοήθειαν μετὰ δώδεκα πλοῖα καὶ πεντακόσιους ὀπλίτες Μεσσηνίους καὶ διαπραγματευόμενος μὴ συμφωνίαν καὶ τοὺς πείθει ὥστε μὴ συμφωνήσουν μετὰ τοὺς ναυάρχους δέκα ἄνδρες τοὺς ὑπαίτιους, οἱ ὅποιοι ἐξ ἄλλου μὴ ἔμειναν πᾶσι ἐκεῖ μὴ περιμένουν, καὶ οἱ ἄλλοι μὴ παραμένουν ἐκεῖ, ἀφοῦ κάνουν συμφωνίαν μετὰ τοὺς καὶ μετὰ τοὺς Ἀθηναίους, μετὰ τὸν ὅρο μὴ θεωροῦν τοὺς ἰδίους ἐχθροὺς καὶ φίλους. Καὶ ἐκεῖνος, ἀφοῦ πέτυχε αὐτὰ, ἦταν ἐτοιμὸς μὴ φύγει μετὰ τὰ πλοῖα· οἱ ἀρχηγοὶ τότε τῶν δημοκρατικῶν τὸν πείθουν μὴ ἀφήσει σ' αὐτοὺς πέντε πλοῖα ἀπ' τὰ δικά του, γὰρ μὴ εἶναι λιγότερο πρόθυμοι γὰρ κινητοποίηση οἱ ἀντίπαλοι, καὶ ὅτι οἱ ἴδιοι θὰ τοὺς δώσουν μαζί του ἰσάριθμα πλοῖα, ἀφοῦ τα ἐπανδρώσουν μετὰ δικά τοὺς πληρώματα. § 3-4-5 Εκεῖνος τότε συμφώνησε, αὐτοὶ ὅμως διάλεξαν ὡς πληρώματα γὰρ τὰ πλοῖα τοὺς ἐχθροὺς τοὺς. Ἐπειδὴ ὅμως φοβήθηκαν ἐκεῖνοι μήπως τοὺς στείλουν εἰς τὴν Ἀθήναν, καταφεύγουν καὶ κάθονται ἐν τῷ ναὸ τῶν Διοσκόρων. Καὶ ὁ Νικόστρατος προσπαθοῦσε μὴ τοὺς σηκώσει καὶ μὴ τοὺς καθυστερήσει. Καθὼς ὅμως μὴ τοὺς ἔπειθε, οἱ δημοκρατικοί, γὰρ τὸ λόγον αὐτὸ ἀφοῦ ὀπλίστηκαν, γὰρ, καθὼς πίστευαν, κανέναν καλὸ σκοπὸ μὴ φαίνονταν μὴ ἔχουν αὐτοὶ (οἱ ολιγαρχικοί) μὴ τὴν δυσπιστίαν τοὺς μὴ ἀποπλεύσουν μαζί (μετὰ τὸν Νικόστρατον), πῆραν ἀπ' τὰ σπῆτια τὰ ὅπλα τοὺς καὶ, μὴ τοὺς εἶχε ἐμποδίσει ὁ Νικόστρατος, θὰ σκότωναν μερικοὺς ἀπ' αὐτοὺς ποὺ κατὰ τύχην συνάντησαν. Καθὼς λοιπὸν ἐβλέπαν οἱ ἄλλοι αὐτὰ ποὺ γίνονταν καταφεύγουν καὶ κάθονται ἐκεῖ ἐν τῷ ναὸ τῆς Ἥρας καὶ μαζεύονται ὅχι λιγότεροι ἀπὸ τετρακόσιους. Οἱ δημοκρατικοὶ τότε Ἐπειδὴ φοβήθηκαν μήπως ἐπιχειρήσουν κάποια πολιτικὴ μεταβολὴ τοὺς σηκώνουν ἀπὸ κει, ἀφοῦ τοὺς ἔπεισαν καὶ τοὺς μεταφέρουν εἰς τὴν νῆσον ἀπέναντι ἀπὸ τὸν ναὸ τῆς Ἥρας, καὶ ἐκεῖ στέλνονταν σ' αὐτοὺς τὰ ἀναγκαῖα τροφίμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 81
ΚΕΙΜΕΝΟ

§ 1-2

Οἱ μὲν οὖν Πελοποννήσιοι τῆς νυκτὸς εὐθύς κατὰ τάχος ἐκομίζοντο ἐπ’ οἴκου παρὰ τὴν γῆν· καὶ ὑπερενεγκόντες τὸν Λευκαδίων ἰσθμὸν τὰς ναῦς, ὅπως μὴ περιπλέοντες ὀφθῶσιν, ἀποκομίζονται. Κερκυραῖοι δὲ αἰσθόμενοι τὰς τε Ἀττικὰς ναῦς προσπλευούσας τὰς τε τῶν πολεμίων οἰχομένας, λαβόντες τοὺς τε Μεσσηνίους ἐς τὴν πόλιν ἤγαγον πρότερον ἔξω ὄντας, καὶ τὰς ναῦς περιπλεῦσαι κελεύσαντες ἃς ἐπλήρωσαν ἐς τὸν Ὑλλαϊκὸν λιμένα, ἐν ᾧ περιεκομίζοντο, τῶν ἐχθρῶν εἴ τινα λάβοιεν, ἀπέκτεινον· καὶ ἐκ τῶν νεῶν ὅσους ἔπεισαν ἐσβῆναι ἐκβιβάζοντες ἀπεχρῶντο, ἐς τὸ Ἥραιόν τε ἐλθόντες τῶν ἱκετῶν ὡς πενήντην ἄνδρας δίκην ὑποσχεῖν ἔπεισαν καὶ κατέγνωσαν πάντων θάνατον.

§ 3-4-5

Οἱ δὲ πολλοὶ τῶν ἱκετῶν, ὅσοι οὐκ ἐπείσθησαν, ὡς ἐώρων τὰ γινόμενα, διέφθειρον αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ ἀλλήλους, καὶ ἐκ τῶν δένδρων τινὲς ἀπήγγχοντο, οἱ δ’ ὡς ἕκαστοι ἐδύναντο ἀνηλοῦντο. Ἡμέρας τε ἐπτά, ἃς ἀφικόμενος ὁ Εὐρυμέδων ταῖς ἐξήκοντα ναυσὶ παρέμεινε, Κερκυραῖοι σφῶν αὐτῶν τοὺς ἐχθροὺς δοκοῦντας εἶναι ἐφόνευον, τὴν μὲν αἰτίαν ἐπιφέροντες τοῖς τὸν δῆμον καταλύουσιν, ἀπέθανον δὲ τινες καὶ ἰδίας ἐχθρας ἕνεκα, καὶ ἄλλοι χρημάτων σφίσιν ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν λαβόντων· πᾶσά τε ἰδέα κατέστη θανάτου, καὶ οἷον φιλεῖ ἐν τῷ τοιοῦτῳ γίνεσθαι, οὐδὲν ὅτι οὐ ξυνέβη καὶ ἔτι περαιτέρω. Καὶ γὰρ πατὴρ παῖδα ἀπέκτεινε καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἀπεσπῶντο καὶ πρὸς αὐτοῖς ἐκτείνοντο, οἱ δὲ τινες καὶ περιοικοδομηθέντες ἐν τοῦ Διονύσου τῷ ἱερῷ ἀπέθανον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 81
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

§ 1-2

Οἱ Πελοποννήσιοι λοιπὸν ἀμέσως, τὴ νύχτα, ἐφυγαν γρήγορα – γρήγορα πίσω γιὰ τὴν πατρίδα τοὺς (πλέοντας) κοντὰ στὴν ακτὴ· καὶ ἀφοῦ ἐσυραν τὰ πλοῖα πάνω ἀπ’ τὸν ἰσθμὸ τῆς Λευκάδας, γιὰ νὰ μὴ γίνουν ἀντιληπτοὶ πλέοντας γύρω – γύρω, φεύγουν. Οἱ Κερκυραῖοι ἐξάλλου ὅταν κατάλαβαν, ὅτι τὰ ἀθηναϊκὰ πλοῖα πλησίαζαν καὶ ὅτι τὰ ἐχθρικά εἶχαν φύγει, ἀφοῦ πήραν, οδήγησαν στὴ πόλη τοὺς Μεσσηνίους, πού μέχρι τότε βρισκόνταν ἔξω καὶ ἀφοῦ ἔδωσαν ἐντολὴ στὰ πλοῖα πού εἶχαν ἐξοπλίσει, νὰ πλεύσουν στο Ὑλλαϊκὸ λιμάνι, καθὼς ἐπλεαν γύρω – γύρω, ἀν ἐπῆναν, κάποιο ἀντίπαλό τοὺς, τὸν σκότωναν· καὶ ἀφοῦ, ἀποβίβαζαν ἀπὸ τὰ πλοῖα ὅσους εἶχαν πείσει νὰ ἐπιβιβαστοῦν τοὺς σκότωναν, ἀκόμα ἀφοῦ πήγαν στο Ἡραῖο ἔπεισαν πενήντα (50) περίπου ἱκέτες νὰ δεχτοῦν νὰ δικαστοῦν καὶ ὅλους τοὺς καταδίκασαν σὲ θάνατο.

§ 3-4-5

Οἱ περισσότεροι ὥστόσο ἀπὸ τοὺς ἱκέτες, ὅσοι δὲν εἶχαν πειστεῖ, καθὼς ἐβλεπαν αὐτὰ πού γίνονταν, σκότωναν ὁ ἓνας τὸν ἄλλο ἐκεῖ μέσα στο ναό, καὶ μερικοὶ ἀπαγχονίζονταν ἀπὸ τὰ δέντρα, ἐνῶ ἄλλοι ἔδιναν τέλος στὴ ζωὴ τοὺς ὅπως ὁ καθένας μποροῦσε. Καὶ γιὰ ἐπτά (7) μέρες, ὅσο ἔμεινε ὁ Εὐρυμέδωντας ἀφότου ἦρθε μὲ τὰ ἐξήντα (60) πλοῖα, οἱ Κερκυραῖοι σκότωναν αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς συμπολίτες τοὺς πού θεωροῦνταν ὅτι ἦταν ἐχθροὶ τοὺς, καὶ παρ’ ὅλο πού ἰσχυρίζονταν ὅτι τιμωροῦσαν αὐτοὺς πού προσπαθοῦσαν νὰ καταλύσουν τὴ δημοκρατία, ὁμῶς μερικοὶ βρήκαν τὸ θάνατο καὶ γιὰ προσωπικὲς ἐχθρες, καὶ ἄλλοι ἀπὸ τοὺς ὀφειλέτες τοὺς γιὰ χρήματα πού τοὺς ὀφείλονταν· καὶ γιὰ κάθε μορφὴ θανάτου συνέβη, καὶ ὅπως συνήθως συμβαίνει σὲ τέτοιες περιστάσεις, ὅλα ἐγίναν καὶ ἀκόμα περισσότερα. Καὶ μάλιστα σκότωνε ὁ πατέρας τὸ γιό καὶ ἐβγαίναν ἔξω ἀπὸ τὰ ἱερά, καὶ σκοτώνονταν μπροστὰ σ’ αὐτά, μερικοὶ ἄλλοι ἐπίσης, ἀφοῦ περικλείστηκαν ἀπὸ τείχος, πέθαναν μέσα στο ναό τοῦ Διόνυσου.